

Motion

1977/78:1959

av Rune Torwald

med anledning av propositionen 1977/78:181 om ny taxeringsorganisation i första instans, m. m.

I nuvarande 4 § i taxeringslagen stadgas bl. a.: "I fögderi skall finnas minst ett särskilt taxeringsdistrikt --- ." Av någon anledning har detta stadgande inte medtagits i den nu föreslagna nya lydelsen. Visserligen räknar man med att en hel del av de deklarationer som f. n. taxeras i de särskilda taxeringsnämnderna efter omorganisationen skall behandlas i de lokala nämnderna. Men å andra sidan har man tänkt sig att familjemedlemmarnas deklarationer, när dessa är fåmansbolagsdelägare, skall taxeras i den särskilda nämnd där bolagets deklaration handläggs.

Enligt utredningen räknar man med att drygt en halv miljon skattskyldiga efter omorganisationen skall taxeras i de särskilda taxeringsnämnderna. Detta torde innebära att minst 200 särskilda taxeringsnämnder behövs för att handlägga dessa "svärkontrollerade" fysiska personer m. fl. Mot denna bakgrund borde man även efter omorganisationen få minst en särskild taxeringsnämnd i varje fögderi. Möjligen kan man av departementschefens uttalanden på s. 179, 180 och 184 i propositionen utläsa att detta också är hans uppfattning, även om det inte kommit till uttryck i lagtexten.

I olika sammanhang har dock utredningen understrukit vikten av att åstadkomma en så decentraliserad taxeringsorganisation som möjligt, eftersom man därigenom bäst tillvaratar lokalkännenheten samt underlättar personkontakter mellan de skattskyldiga och taxeringsfunktionärerna. Tjänstemännen vid fögderierna har ju av lättförståeliga skäl mycket bättre och tätare kontakter med småföretagare m. fl. i sitt verksamhetsområde än de regionalt placerade taxeringstjänstemännen.

Mot denna bakgrund synes det angeläget att riksdagen uttalar att målsättningen för indelningen i särskilda taxeringsdistrikt bör vara att flertalet särskilda taxeringsdistrikt – och i regel minst ett – bör anknytas till aktuella fögderier. Målsättningen att genom decentraliserad taxeringsorganisation tillvarata den lokala personkänndomen och underlätta personkontakterna bör också innebära att till lokal nämnd hänförs alla deklarationer där det inte är uppenbart att man genom en granskning i särskild nämnd kan uppnå en materiellt riktigare taxering.

Beträffande ansvarsfördelningen mellan skattechef och länsstyrelse synes mycket tala för att de länsstyrelser har rätt som hävdar "att det är angeläget att behålla den förankring som taxeringsarbetet i första instans f. n. har i länsstyrelsen med dess förtroendemannastyrelse" liksom att länsstyrelserna har "ett ansvar för att de funktionärer som de har tillsatt fullgör sitt uppdrag

på ett tillfredsställande sätt". Förtroendemannastyrelsens medverkan synes speciellt angelägen när det gäller att fastställa länsanvisningar och länets indelningar i taxeringsdistrikt.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts beträffande

1. att målsättningen för indelningen i särskilda taxeringsdistrikt bör vara att flertalet – och i regel minst ett – anknyts till aktuella fögderier,
2. att taxeringsarbetet i första instans bör ha en förankring i länsstyrelsen med dess förtroendemannastyrelse, särskilt i frågor rörande fastställande av länsanvisningar och länets indelningar i taxeringsdistriktet.

Stockholm den 2 maj 1978

RUNE TORWALD (c)